

קרובה של אחותה יש שם ולא של יהוד, וזהו סוד האילן שענפיו נפרדים למללה בכל צד, וסוד הדבר - ותשב באיתן קשטו ויפאו וריעי יריד, אבל למלטה כלם אנידה אמרת, יהוד אחד, ומשום זה למלטה בצדיק צריך לקרב את אותיות יהו"ה עם שכינתו, שהיא קרבה של יהוד קרבן ליהו"ה.

ובכן השכינה העולינה עם חכמה, צריך לקרבם הצדיק וכל הענפים שם מתחדים וכןרים ושלבים, ומקבלים זה מהה, והכל על ידי הצדיק, ובלי הצדיק אין קרבת היהוד אלא אחותה, ומה שמה זה חסד שם נקרא ר' אח וה' אחות, מצד הימין, ובמקומ זה נאמר ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וגומר, חסד הוא, ועם כל זה שחסד הוא, ונכרתו לעני בני עםם. מי שמחבר אותיות במקום של פרוד, כאלו הפך ביניון, ומשום לכך ונכרתו, מודה לנו מדה.

ובכן יה"ה בימינו הם באחותה, ואין יהוד אלא על ידי הצדיק, ומשום זה במקומ הזה לא קרכבו לגנות ערוה, ובכן בשוק ימין ושם אל ערוה, שם אלהים אחרים, ולא צריך לקרב שם אותיות בזמן שאלהים אחרים שם, שהם מצד של עבדה ערוה, וסוד הדבר - נקריבו לפניו יהו"ה אש ערוה.

ובכל אותן העריות הם סמא"ל ונח�, שתובעים לעשות דינם ומגלים אותן אותם לפניו יהו"ה, ומשום זה נקראו עריות, וזהו סוד, וסוד אחר אל תגל, שזה גורם גלות וגולחה בין העמים, מי שמנגלה ערחות שם, כה הוא מתגלה בין העמים, שהם אלהים אחרים, מי שמנגלה עלייהם, ומה שמה זה הוא מתפסה בינייהם, ומשום זה

קורבא דאתונה אית פמן ולאו דיחודא, ורק איהו ר' ר' דאלנא דענפוי מתפרשים לעילא בכל סטרא, ור' דמלחה ותשב באיתן קשטו ויפאו זרוועי יידי (בראשית מט כ). אבל לתפה בליהו אגודה אחת יהודא חדא, ובגין חדא לתפה הצדיק צריך לקרבא אתון דיהו"ה עם שכינתייה, דאית קרבא דילה קרבן ליהו"ה. ובהבי שכינטא עלאה עם חכמה צריך לקרבא לוון הצדיק, וכל ענפין פמן מתחדים ומתקשין ומשלבין, ומתקבלין דא מן דא, ובכלא על ידא הצדיק, ובבלא הצדיק לית קרבא דיחודא, אלא אחותה, ובגין דא חסיד פמן אתקרי ר' אח וה' אחות. מסתרא דימינא, ובהאי אמר אהמר (ויקרא כ יז) ר' ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וגומר חסיד הוא, ועם כל דא דחסיד הוא ונכרתו לעני בני בני עםם, מען דמחבר אתון בapter דפרודא פאלו אפריש בינייהו, ובגין דא ונכרתו מדה לקלבל מדה.

ובהbei י"ה בימינו איןון באחותה, ולית יהודא אלא על ידי הצדיק, ובגין דא בהאי אמר לא תקרבו לגנות ערוה (שם יח ז). ובהבי בשוקא ימין ושם אלא פמן אלהים אחרים, ולא צריך לקרבא פמן אתון, בזמנא דאללהים אחרים פמן דאיןון מסטרא דעבודה ערוה, ור' דמלחה ונקריבו לפניו יהו"ה אש ערוה (שם י א). ובבל איןון ערין איןון סמא"ל ונח�, דתבעין למיעבד דיבין ומגליין לוון קדרם יהו"ה, ובגין דא אתקרי או עריות, ורק איהו ר' ר' וסוד אחר אל תגל (משל כי ט). רק א גרים גלות ואתגלי בין עממיין, מען דגלי עריתה פמן הabi איהו אתגלי בין ערין דין דאיןון אלהים אחרים, מען דמכסי עלייהוabi איהו אתפסי

ולא יגלה בָנְף אַבִיו, זו שכינה
שגלתה בין הדעים בגל החטא
זהה, פמו שנאמר ובפושעיכם
שלחה אמכם.

ו ארבע פעמים גلتה שכינה
לכלות, משום שהקנוiso ערוה בין
ארבע האותיות, ואף על גב
שנאמר כל העירות הללו
במספרות ובשם של יהוה, לא
במקוםו של מעלה, אלא
בשכינה גלויה, כל הספריות
ירדו ערוה, ואין פרוד בה ובין
עשר הספריות, וכישירdag,
התלבשו בששת ימי החל ששה
ענפים, חסר ביום הראשון,
גבורה ביום השני, העמוד
האמצעי ביום השלישי, שלוש
ספריות שניות בשלשה ימים
אחרים, מהם רביעי חמישי
וששי.

ועשר אמריות זה י' האבא,
חמשה אור ז' ה' האמא, ש'
פעמים טוב ו' שיש בששת ימות
החל, ה' של הששי ה' של יהוה,
רא'ש של בראשית זה כתר,

ראש לכל הרים.
ולמה יש פרוד? משום שאין
צדיק, אותן הברה, שם, וסוד
הדבר - אין אדם צדיק בארץ,
שהוא אותן הברה שם, ובשבת
שהוא היום השביעי, שם קרבבה
והיחוד של שם יהוה וכל
הספריות, וממושם בך זוגם של
תלמידי חכמים מליל שבת
לليلי שבת, העירות הללו הם
ודאי למטה, אבל למעלה נאמר
לא יגרך רע, וצדיק שקרוב
לאשתו במות החל, אותו הבן
שעשה, נאמר עליו צדיק ורע
לו, שגורם שנעשה קרש חל,
שהוא היום השביעי, ובאותו זמן
הוא הסוד של צדיק ורע לו רשות
ותוב לו, אבל למעלה אין ערוה
וקצוץ ופרוד ופרוץ, ומושם זה

ביניהם, ובгин דא ולא יגלה בָנְף אַבִיו, דא
שכינטא דגלה בין עממייא בגין חובא דא,
במה דעת אמר (ישעה נ' א') ובפושעיכם שלחה
אמכם.

ו ארבע זמנים גلت שכינטא בגולותא, בגין
דאעילו ערוה בין ארבע אთוז, ואף
על גב דאתمر כל אלין ערין בספירן ובשמא
דיהו"ה, לאו באתריה דלעילא, אלא כב
שכינטא גلت, כל ספירן נחתו ערמה, ולית
פרוד בא ובין עשר ספירן, וככד נחתו
אטלבשו בשית יומין דחול שית ענפין, חסיד
ביו"מ קדמיה, גבורה ביו"מ תניניא, עמידא
דאמצעיתא ביו"מ תליתאה, תלת ספירן
הניניאן בתקת יומין אהרניין, לאינו רביעצה
חמשאה ושתיתאה.

ונעשר אמרין דא י' אבא, חמיש אוור דא ה'
אימא, שית זמנים טוב ו' דעתה בשית
יומי דחול, ה' דהשמי ה' דיהו"ה, ר"ש
דברראשית דא כתר רישא דכל רישין.

ונמאי אית פרוד, בגין דלית צדיק את
ברית פמן, ורוא דמלה אין אדם צדיק
באארץ דאייהו את ברית פמן, ובשבת דאייהו
יומא شبיעאה פמן קרייבו ויחוקא דשמא
דיהו"ה וכל ספירן, ובгин דא תלמידי חכמים
זוגייהו מלילי שבת לילילי שבת, האי ערין
איןון ודאי למפה, אבל לעילא (ד' צ
ע'ב) אתمر (תהלים ה' ח) לא יגורך רע, וצדיק
דקריב לאתיה ביו"מ דחולא, ההוא בן
דעבד עלייה אתמר צדיק ורע לו, דגרים
דאתעביד קדש חול דאייהו יומם השביעי,
ובההוא זמנא אייהו רזא דצדיק ורע לו רשות
ותוב לו, אבל לעילא לית ערוה וקצוץ ופרוד
ופרוץ, ובгин דא לעילא (לית לך לרמה לוזקה, רתימה